

Il·legalitzar Arran?

«Ideologies totalitàries de ?tot per al poble, però sense el poble? tenen cabuda en la nostra democràcia no militant que sols demana als partits estructura i funcionament democràtic»

Per què no s'il·legalitza Arran? No sé quina és la seva naturalesa, si es tracta d'un partit polític o senzillament d'una agrupació juvenil que rep el suport de les CUP. Però és una formació política que titlla de ?règim? el sistema democràtic que arrenca del 78 i a l'empara del qual els seus membres poden parlar com ho fan sense que se'n derivi cap responsabilitat, gaudint d'una llibertat que no reconeixen tenir malgrat que es constata en el fet mateix de fer-ho.

I fins aquí el que diuen és tan acceptable com l'ideari de qualsevol altra formació, inclosa la Falange. Sí, totes elles, amb objectius polítics ben llunyans del liberalisme, com ideologies totalitàries de ?tot per al poble, però sense el poble? tenen cabuda en la nostra democràcia no militant que sols demana als partits estructura i funcionament democràtic.

Ara bé, en la figura de la seva portaveu, Núria Martí, Arran ha dit que és lícit l'atac perpetrat amb pintura contra una propietat privada horitzontal, part de la qual, no tota, pertany el jutge Pablo Llarena i la seva família. Diuen que és lícit perquè la joventut (ells són la joventut, suposo que creuen) s'ha de dotar d'aquestes eines i que atacaran les vegades que faci falta la justícia espanyola, és a dir, jutges concrets amb noms i cognoms.

Ben lluny queda la situació viscuda per Pedro Pacheco, processat per dir que la justícia és una conya, una justícia que el va absoldre perquè la llibertat d'expressió sí que està emparada a Espanya. Va ser molt després que ?el règim del 78? va aprovar (per majoria més que absoluta, coses de la democràcia) la polèmica llei de partits polítics que, vorejant l'estat de dret per la part externa, permetia il·legalitzar les formacions que justifiquessin la violència com a instrument polític.

En el seu article 10 la llei diu que la dissolució d'un partit polític serà acordada pel jutge competent quan, entre altres possibles conductes, "de forma reiterada greu la seva activitat vulneri els principis democràtics mitjançant alguna de les conductes previstes a l'article 9?, on es tipifica com una de les conductes punibles "donar cobertura a les accions de desordre intimidació o coacció social vinculades al terrorisme o la violència?.

Sí, sé que no ens trobem davant del que s'entén en sociologia per terrorisme i que la Núria Martí fa més llàstima que por quan parla. Però esbronar o assetjar, cosa que també va fer l'actual alcaldessa de Barcelona durant la seva etapa d'activista, si es justifica des d'una formació política deixa de ser ?un acte aïllat? per esdevenir violència, i més ho és encara si qui parla s'excusa en la violència de l'Estat (cosa que, per cert, també feia ETA) Si la institucional pot ser violència, no ho serà més la personal i física?

Com lamento dir que la situació ja s'assembla massa al que va començar essent anomenat terrorisme de baixa intensitat al País Basc i al final se'n va haver de treure el qualificatiu; perquè generar por a la violència és una forma de violència, és la primera fase del terror entès com escampar la por indiscriminada per raó d'un objectiu polític.

I semblarà desconnectat d'aquest penós paisatge el grau de violència verbal, menysteniment de l'altre, actitud barroera i buidor intel·lectual que a poc a poc ha anat tenyint l'activitat parlamentària al Congrés dels Diputats i al Parlament de Catalunya, però no són més que instàncies modulars d'un mateix fenomen. A altres llocs i en altres temps ja va quedar demostrat.

